

Tâm tình người con ngoại đạo

(Phan Thị Ngọc Bích)

Từ lúc ra chào đời cho đến năm 27 tuổi, cô luôn sống cạnh gia đình. Gia đình cô theo đạo "Thờ Ông Bà". Lúc bấy giờ suy nghĩ của cô chỉ thu hẹp trong vòng "Lễ giáo gia tộc". Cô chỉ biết thờ phụng, cúng kiếng ông bà trong những ngày lễ, ngày giỗ".

Năm 28 tuổi, cô vượt biển với một số người Công giáo. Cô được nghe những mẩu chuyện về Chúa Giêsu và những bài thánh ca làm cô có cảm tình với Công giáo.

Khi đến trại tạm cư Palawan, cô thường xuyên đi dự lễ với người Công giáo. Cô nghe giảng và hiểu Phúc âm, hiểu về Chúa dựng nên Ông bà, Tổ tiên. Cô cảm động về tình yêu của Chúa chết vì yêu thương. Cô gia nhập đoàn Fatima để cầu nguyện, rồi nhập ca đoàn để hát. Cô đã được dự khóa Linh Thao do linh mục Nguyễn Trọng Tước tổ chức. Ba ngày sống bên Chúa, cô cảm thấy thực sự và mong muốn sớm được trở nên con Chúa, và muốn mọi người trong gia đình cô được ơn ấy. Cô cầu nguyện cùng Chúa: Chúa ơi, con sinh ra không bị mùa lòa ở mắt, nhưng mù lòa trong tâm hồn vì chưa nhận ra Chúa. Chúa ơi, người con ngoại đạo này xin dâng Chúa "trọn trái tim yêu, xin Chúa chọn con như chọn các con chiên yêu quý của Chúa. Được theo Chúa là niềm hạnh phúc của đời con. Con không cần gì cả, chỉ cần Chúa thôi. Chúa ơi, xin cho con một lời: "Cha tiếp nhận con".

(Trích Cảm NghiệmƠn Sủng tập I, trang 37-42).